

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
พจนานุกรมชื่อโรคยา
รับเลขที่ ๕๔๒๑
วันที่ ๕ ค.พ.ค. ๒๕๖๗
เวลา ๑๑:๕๐

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/ว ๓๕๒๖

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

กลุ่มกฎหมาย
รับเลขที่ ๘๖
๕๙ พ.ค. ๒๕๖๗

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน และขอให้ดาวน์โหลดข้อมูลผ่านทาง QR Code หรือ เว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ที่ <http://discipline-ops.moph.go.th/>

เขียน หัวหน้ากลุ่มงาน ^{กฎหมาย}
ดำเนินการ ^{แพทย์ ป.๒๕.}

(นายณกรณ์ศรี อ่างทอง)

นักวิชาการสาธารณสุขและแผนกชำนาญการพิเศษ ศึกษาดูงานในตำแหน่ง
นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ (พิเศษ) (ด้านส่งเสริมสุขภาพ) ปฏิบัติราชการ
กระทรวงสาธารณสุขที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗

- ๘ พ.ค. ๒๕๖๗

เรียนแพทย์กลุ่มกฎหมาย
1. เว็บไซต์/คู่มือกฎหมาย
2. แผนกส่งเสริมสุขภาพ
& web-side นวต. ๑.

(นายเลอสิงเกียรติ แสงบุญชัย)
นิติกรชำนาญการ

(นางสาวสมใจ ยิ่งทวีหยก)

สาธารณสุขอำเภอ

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
รักษาการในตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๗

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๕

จุลสารข่าววินัย
และคุณธรรม ฉบับที่ ๓

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๕/ว๓๕๒๖
ลว ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
เลขที่ใบอนุญาต 11/2552
ปณศ.กระทรวงสาธารณสุข

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

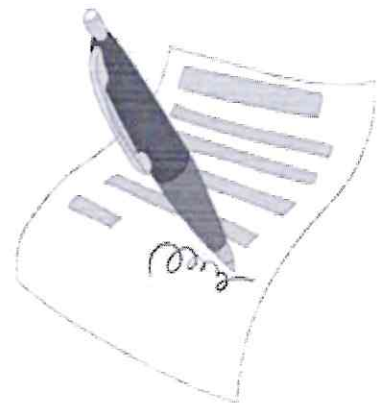
จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัย และระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <https://www.discipline-ops.com/>
กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ปลอมจนเป็นเรื่อง

นายตอกรัก ข้าราชการ มีหน้าที่รับผิดชอบงานให้คำปรึกษาผู้ป่วย งานส่งข้อมูลผู้ป่วย งานตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร เช่น ใบรับรองแพทย์ ใบรับรองความพิการ ใบแสดงความเห็นแพทย์ โดยพบว่าตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ นายตอกรัก ได้กระทำการปลอมลายมือชื่อ แพทย์ประจำโรงพยาบาล จำนวน ๓ ราย คือ นางสาวเอ นางสาวบี และนายดำ ในเอกสารหนังสือรับรองความพิการให้กับประชาชนในพื้นที่อำเภอ จำนวน ๓๐ ราย เพื่อนำไปใช้ประกอบในการขึ้นทะเบียนเป็นผู้พิการและขอมีบัตรผู้พิการที่สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำไปยื่นขอรับเงินเบี้ยเลี้ยงยังชีพ ผู้พิการ ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยไม่ปรากฏว่าประชาชน ทั้ง ๓๐ ราย ดังกล่าว ได้เข้ามาใช้บริการที่โรงพยาบาลแต่อย่างใด และมีการเรียกหรือรับเงินจากประชาชน รายละ ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน) เป็นการตอบแทน ซึ่งสอดคล้องกับค่าให้การของ นางแดง (อส.ม.) ให้การว่านายตอกรัก บอกว่าสามารถดำเนินการ ออกเอกสารรับรองความพิการได้ โดยไม่ต้องเดินทางเข้ามาตรวจ สุขภาพที่โรงพยาบาล และมีค่าดำเนินการที่ประชาชนต้องจ่าย รายละ ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน) และนายตอกรัก จะนำเงินดังกล่าวไปมอบให้กับแพทย์ประจำโรงพยาบาล ที่เป็นผู้ออกเอกสารรับรองความพิการ นางแดง จึงนำเรื่องนี้ไปพูดคุยในหมู่บ้าน ประชาชนในพื้นที่จึงบอกต่อและมาติดต่อเพื่อให้ดำเนินการออก เอกสารรับรองความพิการ ส่วนกรณีการออกเอกสารหนังสือรับรองความพิการของโรงพยาบาลให้แก่ประชาชน ผู้มารับบริการนั้น นางสาวเขียว ให้การว่าในทางปฏิบัติแพทย์จะเป็นผู้ตรวจประเมินวินิจฉัยและกรอกข้อมูล ในเอกสารทั้งหมด รวมทั้งลายมือชื่อแพทย์ผู้ทำการตรวจด้วยตนเอง จะไม่มีการมอบหมายให้พยาบาล เป็นผู้ทำแทน ทั้งนี้ นายตอกรัก ได้ให้การรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ ต่อมานายตอกรัก ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ พฤติการณ์ของนายตอกรัก ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา ๘๓ (๕) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

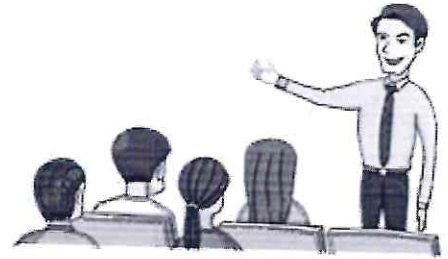

ย้อนหลัง...

ย้อนหลังเป็นเหตุ

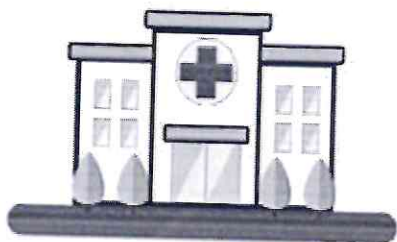
นายต้นกล้า ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารปลอดภัย ปี ๒๕๖๐ ได้จัดทำโครงการอาหารปลอดภัย ซึ่งได้รับอนุมัติงบประมาณในการจัดทำโครงการ เป็นเงิน ๑๐๐,๙๖๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยโครงการดังกล่าวมีทั้งหมด ๒ กิจกรรม คือ ๑) กิจกรรมการอบรมนักเรียนและครูอนามัยโรงเรียน ในเขตรับผิดชอบ งบประมาณเป็นเงิน ๕๑,๑๖๐ บาท (ห้าหมื่นหนึ่งพันหนึ่งร้อยหกสิบบาทถ้วน) มีกำหนดการจัดอบรม ในวันที่ ๒๑ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ และ ๒) กิจกรรมอบรมผู้ประกอบการอาหาร ร้านอาหารแผงลอย ในเขตรับผิดชอบ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทุกแห่ง และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ในอำเภอ งบประมาณเป็นเงิน ๔๙,๘๐๐ บาท (สี่หมื่นเก้าพันแปดร้อยบาทถ้วน) มีกำหนดการจัดอบรม ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายต้นกล้า ได้ดำเนินการโครงการดังกล่าวล่าช้ากว่ากำหนด และได้จัดทำโครงการย้อนหลัง โดยกิจกรรมที่ ๑ ได้ดำเนินการจัดอบรม ในวันที่ ๒๕ - ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ และกิจกรรมที่ ๒ ได้ดำเนินการจัดอบรมในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ พฤติการณ์ของนายต้นกล้า ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๒ (๓) มาตรา ๘๓ (๑) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาสองเดือน

บำบัดน้ำเสีย

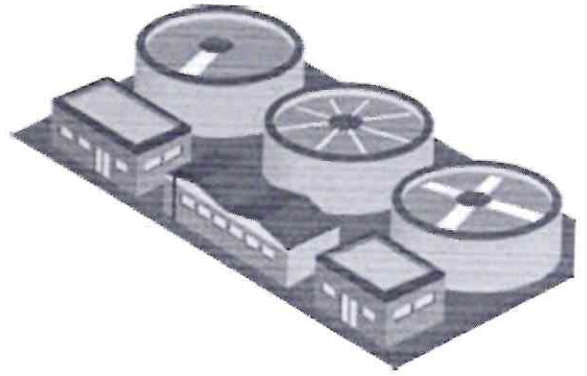
นายรักษน้ำ ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างตามคำสั่งจังหวัด ในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโรงพยาบาล โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล โดยไม่ตรวจสอบดูให้ดีว่าระบบบำบัดน้ำเสียจุดที่ ๑ (หลังอาคารผู้ป่วยนอก) น้ำเสียจากอาคารผู้ป่วยนอกสามารถไหลเข้าระบบบำบัดน้ำเสียได้หรือไม่ เนื่องจากถังระบบบำบัดน้ำเสียอยู่สูงจากระดับดินเดิมประมาณ ๘๐ เซนติเมตร สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน และระดับความลาดเอียงของท่อที่รับน้ำเสียจากอาคารผู้ป่วยนอกที่เชื่อมต่อเข้ากับถังของระบบบำบัดน้ำเสียมีความลาดเอียงไม่เพียงพอที่จะทำให้ น้ำเสียจากอาคารผู้ป่วยนอกไหลเข้าถังระบบบำบัดน้ำเสียได้ และไม่ตรวจสอบดูให้ดีว่าระบบท่อถึงบำบัด

น้ำเสียมีการเชื่อมต่อที่รับน้ำเสียจากอาคารผู้ป่วยนอกทุกจุดที่มีน้ำเสียหรือไม่ โดยพบว่าการวางระบบท่อได้เชื่อมต่อกับจุดรับน้ำเสียเพียงบางจุดเท่านั้น สำหรับระบบบำบัดน้ำเสียจุดที่ ๒ บริเวณด้านข้างอาคารโรงซักฟอกที่มีการก่อสร้างเพื่อรองรับน้ำเสียจากโรงครัว (แต่ยังไม่มีการก่อสร้างโรงครัว) มีการวางท่อรองรับน้ำเสีย

จากอาคาร...

จากอาคารโรงครัวที่จะสร้างในอนาคต ๑ จุด ซึ่งถึงบ่อบัดน้ำเสียและระบบท่อที่วางไว้รองรับน้ำเสียอยู่สูงกว่าระดับดินเดิมประมาณ ๘๐ เซนติเมตร ซึ่งสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่าได้อย่างชัดเจนการก่อสร้างไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการในสัญญา เมื่อการก่อสร้างระบบบ่อบัดน้ำเสียได้ดำเนินการแล้วเสร็จตามสัญญาแต่กลับไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เป็นเหตุให้ราชการ

ได้รับความเสียหาย ต่อมาภายหลังได้มีการแจ้งให้ผู้รับจ้างได้เข้าซ่อมแซมแก้ไขระบบบ่อบัดน้ำเสียของโรงพยาบาล จนสามารถใช้งานได้และไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแล้ว พฤติการณ์ของนายรักษัน้ำดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะเอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒), (๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน

เสพจนได้เรื่อง

นายมะขาม มีพฤติกรรมผิดปกติและตรวจพบเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ต่อมานายมะขามมีอาการวุ่นวาย คลุ้มคลั่ง เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรสอยดาว จังหวัดจันทบุรี จึงได้ทำการจับกุมและทำการตรวจปัสสาวะเพื่อทดสอบสารเสพติด โดยใช้ชุดทดสอบสารเมทแอมเฟตามีนชนิดแบบหยอด ซึ่งผลการทดสอบเป็นบวก และนายมะขามยอมรับว่าได้เสพสารเสพติดมาจริง เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ณ โรงพยาบาล ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ โรงพยาบาลได้ส่งตัว นายมะขามไปรับการรักษาตัว ณ โรงพยาบาลจิตเวช ซึ่งนายแพทย์สรุปรักษาว่า นายมะขามได้รับการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวชแบบผู้ป่วยในตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ ด้วยอาการวุ่นวาย ไม่นอน พูดคนเดียว ก้าวร้าว ซึ่งระยะเวลาสี่เดือนก่อนเข้ารับการรักษา มีประวัติดื่มสุราต่อเนื่องและใช้ยาไอซ์มาประมาณสองปี ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตจากการใช้สารเสพติดหลายประเภทและโรคติดสารเสพติดหลายประเภทเรื้อรัง ได้รับยาจิตเวชและเฝ้าระวังระยะถอนยาเสพติดจนอาการทางจิตดีขึ้น เข้ากระบวนการบำบัดยาเสพติด

แต่ไม่ครบกระบวนการบำบัดและรับประทานยาไม่ต่อเนื่อง ติดตามอาการตามนัดเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ พบว่าได้กลับไปดื่มสุรา สัปดาห์ละ ๑ วัน และผลตรวจสารเมทแอมเฟตามีนเป็นบวก ต่อมานายมะขามได้แจ้งด้วยตนเองว่า

ได้เสพยา...

ได้เสพยาไอซ์ระหว่างดื่มสุราในคืนวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โรงพยาบาลจึงได้ทำการตรวจปัสสาวะ นายมะขาม ในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. และพบเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะจริง พฤติการณ์ของนายมะขาม ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำผิดวินัยฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

ถูกปลด !! เพราะเอื้อประโยชน์ผู้รับจ้าง

เรื่องนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานการช่าง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างถนน โดยเมื่อผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้าย ผู้ควบคุมงานได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างทำงานไม่ครบตามประมาณการที่กำหนดในสัญญา เพราะไม่มีพื้นที่ให้ทำ ได้แก่ บ่อพัก คสล. ๗ บ่อ และงานเครื่องหมายจราจรบนผิวทางที่ทาสีไม่ครบตามปริมาณพื้นที่ที่ตกลงในสัญญา เนื่องจากวิศวกรโครงการได้คำนวณพื้นที่การทำงานผิดพลาดไปจากพื้นที่จริงซึ่งมีน้อยกว่าจากที่คำนวณไว้ ในการจ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างจึงควรหักเงินในส่วนที่ไม่ได้ทำจริงออก

ในการประชุม คณะกรรมการตรวจการจ้างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรหักเงินค่าจ้างตามที่คุณควบคุมงานเสนอ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าควรหักเงินเฉพาะในส่วนของบ่อพัก คสล. ๗ บ่อ เท่านั้น ส่วนการทาสีเครื่องหมายจราจรบนผิวทางต้องจ่ายตามสัญญา เพราะเป็นงานเหมารวม โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีเสนอให้มีการตรวจรับงานดังกล่าว โดยไม่ผ่านประธานกรรมการตรวจการจ้างก่อน

จากนั้นนายกเทศมนตรีได้อนุมัติให้จ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างตามความเห็นของผู้ฟ้องคดี ต่อมามีการร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบช่วยผู้รับเหมา จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง สรุปว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการและกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เป็นเหตุให้ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรง ควรลงโทษปลดออกจากราชการ

นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) มีมติให้ยกคำอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

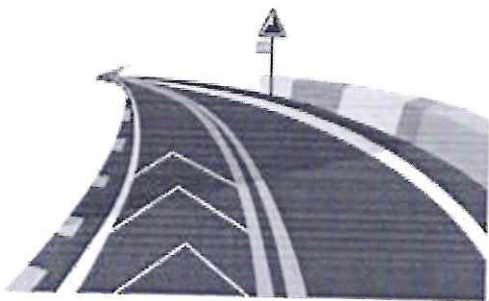
กรณีนี้ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า นายกเทศมนตรี (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) มีอำนาจตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อกรณีมีมูลตามที่ผู้ถูกกล่าวหาจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง อันเป็นการดำเนินการตามรูปแบบขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้

คดีมีประเด็นที่พิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่อุทกกล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ ?

แม้ว่าเอกสารประกวดราคาและสัญญาจ้างจะเป็นสัญญาแบบเหมารวมก็ตาม แต่ตามหนังสือของผู้ควบคุมงานที่ได้แจ้งว่ามีปริมาณการตีเส้นจราจรจริงไม่ถึงตามที่กำหนดในสัญญา ซึ่งการประมาณราคา ค่าจ้างคิดตามปริมาณงานที่ทำจริงโดยมีการกำหนดจำนวนที่แน่ชัดเป็นตารางเมตร ดังนั้น การคำนวณค่าใช้จ่ายจึงต้องขึ้นอยู่กับปริมาณงานว่ามีเท่าใด เมื่อช่างผู้ควบคุมงานได้รายงานปัญหาดังกล่าวแล้ว กรณีเช่นนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นกรรมการตรวจการจ้างและเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการออกแบบ บริหารการก่อสร้าง การผังเมืองและการโยธา ก็ย่อมต้องรู้ว่าควรหักเงินค่าเนื้องานที่ไม่ได้ทาสีตีเส้นจราจร ให้ครบออก และแม้ว่าการคำนวณเนื้อที่การทาสีจราจรผิดพลาด (มาแต่ต้นขณะทำสัญญา) จะเป็นส่วนหนึ่งในขั้นตอนการออกแบบโครงการ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะย้ายมาดำรงตำแหน่งที่เทศบาลดังกล่าวก็ตาม ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่อาจกล่าวอ้างความผิดพลาดดังกล่าวให้ตนพ้นจากภาระหน้าที่ที่ต้องระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการได้

การที่ผู้ฟ้องคดียืนยันให้คิดค่างานแบบเหมารวม โดยมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยตรง ทั้งที่ควรเสนอผ่านประธานกรรมการตรวจการจ้างก่อน การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการจงใจกระทำการ ข้ามชั้นการบังคับบัญชา และยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีมีการชักจูงผู้ใต้บังคับบัญชา

ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างให้เห็นคล้อยตามตน ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีจงใจกระทำโดยมีพฤติการณ์ที่ ื่อประโยชน์แก่ผู้รับจ้าง โดยไม่ได้ระมัดระวังรักษา ประโยชน์ของทางราชการตามหน้าที่ ทำให้เทศบาลต้อง จ่ายเงินเป็นจำนวนมากให้ผู้รับจ้างไปโดยไม่สมควร พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง คำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสมแก่กรณี ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๗๑/๒๕๕๙)

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้วางหลักในการคิดคำนวณการจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้าง กรณีไม่อาจทำงานตามสัญญา แม้ว่าสัญญาจะกำหนดให้จ่ายแบบ “เหมารวม” จะต้องพิจารณาจาก ปริมาณการทำงานจริงเป็นสำคัญ รวมทั้งการเสนอความเห็นในฐานะกรรมการตรวจการจ้างจะต้องเสนอ ผ่านประธานกรรมการตรวจการจ้าง การเสนอต่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างหรือ ผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงินตามสัญญาถือเป็นการกระทำการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชา ทั้งในการเป็นกรรมการ ตรวจการจ้างที่มีความเชี่ยวชาญในงานย่อมสามารถรักษาประโยชน์ของทางราชการได้ดี การเสนอ ความเห็นให้จ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างโดยไม่หักส่วนที่ไม่ได้ทำงานจริงออก และยังชักจูงกรรมการอื่น ให้เห็นคล้อยตามตน ถือเป็นการจงใจเอื้อประโยชน์แก่ผู้รับจ้างทำให้หน่วยงานเสียหาย เป็นการกระทำ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(หนังสือพิมพ์ อปท.นิวส์ คอลัมน์ “ก้าวสู่สังคมธรรมาภิบาลกับศาลปกครอง”)

ความประพฤติเสื่อมเสีย ... เพราะมีพฤติกรรม “แอบรัก” ..!

คดีปกครองที่จะนำมาฝากเพื่อเป็นอุทาหรณ์ในคอลัมน์ระเบียบกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจเกี่ยวกับการรับฟังพยานหลักฐานก่อนที่ผู้มีอำนาจจะใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยออกคำสั่งลงโทษทางวินัยข้าราชการที่ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเนื่องจากมีความสัมพันธ์กับชายอื่นที่มีใช้ชายที่เป็นคู่สมรสของตนทำให้เสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งรับราชการครูถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเนื่องจากภรรยาของนาย ร. ร้องเรียนกล่าวหาว่า นาย ร. กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นครูโรงเรียนเดียวกันได้อยู่กินร่วมกันฉันสามีภรรยาอย่างเปิดเผยและไม่อุปการะเลียงดูบุตร เป็นเหตุให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน โดยผลการสอบสวนของคณะกรรมการเห็นว่าทั้งคู่มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวตามข้อร้องเรียนจริง

ผู้มีอำนาจจึงมีคำสั่งลงโทษปลดนาย ร. ออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) มีคำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๑ ขั้น

ในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยต่อเลขาธิการ ก.ค. และต่อมา ก.ค. มีมติให้มีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นปลดออกจากราชการ โดยเห็นว่าพฤติกรรมผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงสมควรได้รับการพิจารณาระดับเดียวกับกับนาย ร. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งเพิ่มโทษจึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (นายกรัฐมนตรี) มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดี และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ ? และศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยโดยพิจารณาจากหลักฐานอย่างไร ? เพราะการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเนื่องจากมีความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยา กับชายหรือหญิงอื่นที่มีใช้ภรรยาหรือสามีของตนนั้น ต่างฝ่ายต่างก็ยอมอ้างพยานหลักฐานของตนเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตน

ซึ่งคดีนี้ ภรรยาของนาย ร. (ผู้กล่าวหา) อ้างพยานซึ่งเป็นเพื่อนบ้านของผู้ฟ้องคดีจำนวนสามคนโดยบางรายอยู่บ้านติดกับผู้ฟ้องคดี บางรายอยู่บ้านตรงข้ามกับผู้ฟ้องคดี และบางรายมีบ้านห่างจากผู้ฟ้องคดี ๔๐ เมตรรวมถึงครูในโรงเรียน ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นทำนองเดียวกันว่าพบเห็นนาย ร. พักอาศัยอยู่ที่บ้านผู้ฟ้องคดีเรื่อยมา ส่วนพยานที่เป็นบุตรสาวของนาย ร. ซึ่งขณะที่ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวน พยานมีอายุ ๒๒ ปี ได้ให้การว่าบิดามีได้อาศัยกับพยานและมารดาแล้ว โดยพยานไปหาบิดาที่บ้านของผู้ฟ้องคดีหลายครั้งก็เห็นบิดาอยู่กับผู้ฟ้องคดีทุกครั้ง และให้การว่าได้เคยแจ้งให้บิดาและผู้ฟ้องคดีไปตกลงกับมารดาของพยานซึ่งเป็นผู้กล่าวหา

ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดี (ผู้ถูกล่าวหา) อ้างพยานซึ่งเป็นข้าราชการครูในโรงเรียน โดยให้การในทำนองเดียวกันว่าทั้งสองไม่มีพฤติกรรมด้านชู้สาว แต่พยานทราบพฤติกรรมทั้งสองเฉพาะอยู่ในโรงเรียน โดยมีพยานที่เป็นครูบางรายซึ่งบ้านอยู่ห่างจากผู้ฟ้องคดีประมาณ ๑๕๐ เมตร ให้การว่า ไม่เห็นนาย ร. พักอาศัยอยู่กับผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังอ้างพยานที่เป็นบุตรของผู้ฟ้องคดีกับสามีเดิมและพี่สาวของนาย ร. อีกด้วย

คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม คือ ก่อนหน้านี้ผู้ฟ้องคดีและนาย ร. เคยถูกลงโทษทางวินัย เพราะเหตุประพฤดิเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ เนื่องจากบุคคลทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสม การใช้ดุลพินิจออกคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากลดขั้นเงินเดือน ๑ ชั้น เป็นปลดออกจากราชการขอด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การใช้ดุลพินิจออกคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ขึ้นอยู่กับการรับฟังและชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาและผู้ถูกล่าวหา ซึ่งการที่นาย ร. จะไปอยู่กินร่วมกันฉันสามีภรรยาที่บ้านพักของผู้ฟ้องคดีอย่างเปิดเผยหรือไม่นั้น ผู้กล่าวหาและผู้ถูกล่าวหาต่างมีพยานยืนยันข้อกล่าวอ้างของตน ซึ่งการพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกันหรือไม่นั้น ไม่จำเป็นต้องถึงขนาดว่ามีการอยู่อาศัยในบ้านร่วมกันฉันสามีภรรยา เนื่องจากการเป็นชู้ย้อมเป็นความลับเฉพาะชายหญิงคู่หนึ่งกรณีจึงต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ที่ปรากฏตามคำให้การของพยาน

โดยจากคำให้การของบุตรนาย ร. ซึ่งเป็นผู้บรรลุนิติภาวะที่ย่อมมีความคิดเป็นของตนเอง ไม่โอนเอียงไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อีกทั้งก็ได้เป็นผู้ที่ยืนเรื่องร้องเรียนกล่าวหา เชื่อได้ว่า เป็นไปตามข้อเท็จจริง ไม่มีลักษณะโกรธเคืองหรือประสงค์จะให้ร้ายต่อบิดาของตน ประกอบกับคำให้การของพยานผู้ฟ้องคดี แม้จะไม่เคยเห็นนาย ร. มาพักอาศัยอยู่กินกับผู้ฟ้องคดี แต่ก็พบเห็นนาย ร. มาหาผู้ฟ้องคดีที่บ้านของผู้ฟ้องคดีจริง ทั้งในช่วงเวลาพักเที่ยงและเวลาหลังเลิกงานซึ่งผู้ฟ้องคดีกับนาย ร. เคยถูกลงโทษทางวินัยกรณีมีความสนิทสนมแสดงออกจนทำให้บุคคลอื่นเข้าใจว่ามีความสัมพันธ์กันเกินกว่าเพื่อนมาก่อน และเป็นเหตุให้นาย ร. กับผู้กล่าวหาต้องทะเลาะกัน โดยผู้ฟ้องคดีก็ทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดีแต่ไม่ได้เลิกยุ่งเกี่ยวและยังคงติดต่อสัมพันธ์กับนาย ร. มาโดยตลอด ทั้งที่ทราบดีว่าจะเป็นเหตุให้เกิดความแตกแยกของครอบครัวผู้กล่าวหา อันจะนำไปสู่การถูกร้องเรียนและถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง พฤติการณ์ที่ไม่อาจเลิกยุ่งเกี่ยวต่อกันได้นั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีและนาย ร. มีความสัมพันธ์กันฉันชู้สาวจริง

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้และอบรมลูกศิษย์ให้เป็นคนดี แต่กลับประพฤติตนไม่เหมาะสมทั้งที่เคยถูกลงโทษมาแล้วครั้งหนึ่ง จนเป็นเหตุให้ครอบครัวของผู้กล่าวหาต้องแตกแยก จึงเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๙๕/๒๕๕๗)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ เป็นบรรทัดฐานที่ดีให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ว่า ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง การแสวงหาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง การรับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจงหรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง ดังนั้น ในเบื้องต้นถือเป็น

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องรวบรวม ตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องอย่างรอบคอบ และรอบด้านเพื่อชี้แจงน้ำหนักหรือพิสูจน์ให้ทราบว่า พยานหลักฐานใดมีน้ำหนักควรแก่การรับฟังหรือเชื่อถือได้ เพียงใด และหากเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเช่นนั้นแล้ว ย่อมส่งผลทำให้การใช้ดุลพินิจในออกคำสั่งเป็นไป โดยชอบด้วยกฎหมาย สามารถอำนวยความสะดวกให้กับคู่กรณีได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ คดีนี้ยังเป็น อุทาหรณ์ที่ดีสำหรับข้าราชการทั่วไปที่ต้องดำรงตนมิให้เสื่อมเสียแก่ศักดิ์และตำแหน่งของตน รวมทั้งไม่มี พฤติกรรมในลักษณะของการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งกรณีการมีความสัมพันธ์ฉันสามีภรรยา กับชายหรือ หญิงอื่นที่ไม่ใช่คู่สมรสของตนนั้น ถือเป็นเหตุในลักษณะดังกล่าว อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย... (คอลัมน์ระเบียบกฎหมาย คอลัมน์ระเบียบกฎหมายวารสารกำนันผู้ใหญ่บ้าน ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘)